

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת יפעת אונגר ביטון

התובעים
1. עו"ד אייל בסרגליק
2. אייל בסרגליק משרד עורכי דין
ע"י ב"כ עוה"ד אייל בסרגליק

נגד

הנתבעים
1. קרולינה פדלון
2. רחמים פדלון
ע"י ב"כ עוה"ד משה בן ארוש

פסק דין

1
2 התובע והנתבע שכנגד 1 (להלן: "התובע"), הוא עו"ד ובעלותו חברת עו"ד (להלן: "המשרד").
3 התובע ומשרדו (ייקראו יחד: "התובעים"). הנתבעים והתובעים שכנגד (להלן: "הנתבעים") שכרו
4 את שירותי התובעים, לייצוגם ע"י התובע, וחתמו על הסכם שכר טרחה.

5
6 לפני תביעת התובעים לתשלום 392,400 ₪, הכולל את יתרת שכר הטרחה שלא שולמה וכן פיצוי
7 בגין לשון הרע שפרסמו, לכאורה, הנתבעים על התובעים. הנתבעים כפרו במיוחס להם וטוענים
8 שהתובע התרשל בייצוגם התרשלות רבתי.

9
10 בתביעה שכנגד, עותרים הנתבעים להשבת 174,000 ₪ (ראו דברי ב"כ הנתבעים בפרוטוקול מ-
11 19.12.23, עמ' 11, שוי' 31-30), ששילמו לתובעים כשכר טרחה, מחמת היעדר תמורה ועקב רשלנות
12 התובע בטיפול בעניינם.

13
14 **עובדות המקרה וטענות הצדדים, בתמצית**

15
16 1. הנתבעים שכרו את שירותיו המשפטיים של התובע וביום 16.12.20 חתמו על הסכם שכר
17 טרחה (להלן: "ההסכם"). סוכם שהתובע יעניק לנתבעים שירותים משפטיים כדלקמן:-
18 הגשת כתב הגנה כנגד תביעת עמידר בת"א 20-11-28102; פניות בכתב לעמידר ולמשרד
19 השיכון ככל שיידרשו; תביעה לפסק דין הצהרתי בעניין זכויות הנתבעים בנכס מקרקעין;
20 ליווי הנתבעים בהגשת תלונות למשטרה ובחקירה ביחידת להב 443.

21

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 2. על פי המוסכם, הנתבעים ישלמו לתובעים שכ"ט גלובלי בסך 234,000 ₪ כולל מע"מ. עוד
- 2 נקבע, ששכה"ט לא יוחזר, בשום מקרה, ללא תלות בתוצאה וגם במקרה של הפסקת
- 3 ייצוג.
- 4
- 5 3. הנתבעים שילמו לתובעים חלק משכר הטרחה, אך החל מאוגוסט 2021 חדלו מכך.
- 6 לשיטת התובעים, הנתבעים חייבים לשלם את יתרת שכה"ט בסך 60,000 ₪.
- 7
- 8 4. בנוסף, לטענת התובע, מיד עם קבלת הייצוג, החלו הנתבעים במסע הטרדות מייגע ובלתי
- 9 פוסק, לרבות: פניות אינסופיות לתובע באמצעות שיחות טלפון, הודעות ווטסאפ ומיילים
- 10 בכל שעות היממה, וכן הגעה למשרד ללא זימון פגישה, תוך הפרעת מהלך העבודה הרגיל.
- 11
- 12 5. לעמדתו, על אף האמור, ביצע עבודתו בייצוג הנתבעים נאמנה ובמקצועיות. התביעה
- 13 שהגישה עמידר כנגד הנתבעים נמחקה מחוסר מעש; הוגשה תביעה לסעד הצהרתי (להלן:
- 14 "תביעה לסעד הצהרתי"), אך היא נמחקה על הסף. להבנת התובע, שגה בית המשפט
- 15 המחוזי בהחלטתו, אך הנתבעים לא היו מעוניינים בהגשת ערעור; כמו כן, התובע הגיש
- 16 בשם הנתבעים תלונה למשטרת ישראל, אודות התנהלות עמידר, וקיים שיחות טלפוניות
- 17 עם גורמים משטרתיים המטפלים בתלונות שהגישו הנתבעים לפני קבלת הייצוג. בעקבות
- 18 מאמציו, המשטרה החלה לחקור את טענות התובעים בצורה יסודית.
- 19
- 20 6. התובע טען עוד, כי הנתבעים פתחו נגדו במסע השמצות והאשמות, לאחר שהתביעה לסעד
- 21 הצהרתי נמחקה. הנתבעים הוציאו דיבתו ופרסמו אודותיו דברי שקר ונאצה העולים כדי
- 22 לשון הרע (יפורטו להלן), בהתאם לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק
- 23 איסור לשון הרע"). לצד זאת, ובחוסר תום לב מובהק, סירבו להיפגש איתו לצורך בחינת
- 24 נתיב התקדמות בתיק לאחר מחיקתו, ובחינת האפשרות להגשת ערעור או תביעה חדשה.
- 25 לפיכך, עותר התובע לכפל פיצוי כספי, ללא הוכחת נזק, בסך 300,000 ₪, בגין פרסומי
- 26 לשון הרע שפורסמו בכוונה תחילה לפגוע בו.
- 27
- 28 7. התובע הוסיף וביקש, לחייב את הנתבעים לשלם שכר טרחת עורך-דין בסך 2,400 ₪, עבור
- 29 שתי פגישות ייעוץ שערך עם הנתבע 2, במסגרת הכנתו לחקירה במשטרה בעניין אחר. עוד
- 30 עתר לחיוב הנתבעים בפיצוי בגין עגמת הנפש שנגרמה לו ולמשרד (15,000 ₪), ובהוצאות
- 31 משפט בסך 15,000 ₪.
- 32
- 33 8. הנתבעים טוענים כי חיפשו עו"ד מוביל, שידע להתנהל נכון בבית המשפט ואל מול
- 34 משטרת ישראל, ופנו לתובע, לאחר שנחשפו אליו בתכנית טלביזיה. באותה עת עמדה

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 נגדם תביעת עמידר, לאחר שכבר ניתן פסק דין לפינוי בתביעה קודמת, וכן תלונה שהגישו
2 למשטרה נגד עמידר.
- 3
4 9. בפגישה עם התובע במשרדו, הועברו מספר נושאים לטיפולו ונחתם ההסכם. אליבא
5 הנתבעים, עוד במעמד הפגישה יצר התובע בפניהם מצג שווא, לפיו הם עשויים להפוך
6 ממתלוננים לנאשמים. כמו כן הדגיש, כי העניין שהביאו בפניו הוא בעל אופי תקשורתי
7 ולכן ידאג לערב את התקשורת בנושא.
- 8
9 10. ברם, הנתבעים טוענים שהתובע לא ביצע את עבודתו. תחילה, היה עליו להגיש בקשת
10 רשות להגן כנגד תביעתה הכספית של עמידר. התובע לא עשה דבר, ולבסוף נמחקה
11 התביעה בהיעדר מעש. התובע הציג בפני הנתבעים מצג שווא, כאילו הוא שהביא לסגירת
12 התיק.
- 13
14 11. התובע הכין, אמנם, תביעה לסעד הצהרתי, אולם ברשלנותו הגיש אותה בבית המשפט
15 המחוזי. מחמת מחדלי התובע ורשלנותו, תביעה זו סולקה על הסף והנתבעים חויבו
16 בהוצאות.
- 17
18 12. יוצא מכך, שהתובע לא ביצע את עבודתו ו/או ביצע את עבודתו באופן לא מקצועי ורשלני.
- 19
20 13. בנוסף, התובע לא מילא תפקידו ללוות את הנתבעים לחקירה, ולהגיש בשמם תלונות
21 ליחידה להב 433, מאחר ותלונתם עסקה בשחיתות ציבורית לכאורה. בפועל, התובע לא
22 עשה את המוטל עליו והנתבעים הם שטיפלו בתלונות בכוחות עצמם. אם לא די בכך,
23 התובע "טרפד" את ניסיונם של הנתבעים להביא לחקירת הפרשה ביחידה זו, וגרם
24 להעברת החקירה למפלג הונאה עכו, בניגוד לרצונם.
- 25
26 14. התובע אף לא עמד בהתחייבותו לשלוח מכתבים בשמם לעמידר או למשרד השיכון.
- 27
28 15. מאחר והתובע לא מילא חלקו בהסכם, ואת שעשה ביצע ברשלנות ובחוסר מקצועיות,
29 זכאים הנתבעים, להבנתם, להשבת הכספים ששילמו לו כשכר טרחה, לצד דחיית תביעת
30 התובעים לתשלום יתרת שכה"ט המוסכם.
- 31
32 16. הנתבעים כופרים בתביעה בגין לשון הרע. לטענתם, התובע הוא זה שהוציא דיבתם רעה,
33 השפיל אותם, טען שהם משיגי גבול והורה להם להסתלק מהמשרד.
- 34

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

1 17. בפרט הכחישו פרסום לשון הרע על התובע למתפקדי הליכוד, לכאורה על מנת לסכל
2 בחירתו. לטענתם, התובע נותר מחוץ לרשימת המועמדים בשל סירובו של ראש הסיעה
3 לקצר את תקופת האכשרה, כך שנמנע ממנו להתמודד. אין לנתבעים כל קשר לכך.

דיון והכרעה

4
5
6 18. לפניי שלוש שאלות הטענות הכרעה:
7 א. האם התובע זכאי לקבל את יתרת התמורה עבור שכר טרחתו, כאמור בהסכם;
8 ב. האם התובע התרשל מקצועית בייצוג הנתבעים, והאם רשלנות זו מזכה את הנתבעים
9 בהשבת שכר הטרחה ששילמו;
10 ג. האם הנתבעים פרסמו על התובע לשון הרע, המקנה לו זכות לפיצוי.

הסכם שכר הטרחה – תמחור

11
12
13 19. כאמור, ההסכם נסוב על ייצוג הנתבעים בידי התובע, בארבעה עניינים, כפי שפירטתי
14 בסעי' 1 לעיל. עבור כלל הייצוג נקבעה תמורה כוללת בסך 200,000 ₪ + מע"מ, קרי -
15 234,000 ₪. אין חולק שהנתבעים שילמו 174,000 ₪.

16
17 20. בניגוד להסכם בכתב, טען התובע בסיכומיו שהצדדים הסכימו, בעל-פה, על חלוקת
18 התמורה למרכיבים. עסקינן בטענה בעל-פה נגד מסמך בכתב, ורק מטעם זה ניתן היה
19 לדחותה.

20
21 21. אך גם בהנחה שיש ממש בגרסת התובע, מצופה ממנו, כמי שמחשיב עצמו כעו"ד וותיק
22 ומקצועי, שלא יסמוך ידו על סיכום בע"פ, ויעגן את מלוא ההסכמות בכתב, בהסכם גופו.
23 קל וחומר, כאשר מדובר במספר הליכים נפרדים זה מזה, וערוצי ייצוג שונים, הגם
24 שכולם נובעים ו/או קשורים לאותה מסכת עובדתית. בית המשפט העליון קבע בפסיקתו,
25 כי על עורך דין המנסח הסכם שכר טרחה, חלה החובה לנסח הסכם ברור וקוהרנטי ככל
26 הניתן, כאשר שימוש בניסוח כוללי או מעורפל עלול להטות את הכף לחובתו (ראה: רע"א
27 3740/08 גרנד האוז בע"מ נ' לילי פויכטונגר (15.9.2008)).

28
29 22. לפי גישת התובע, שכר הטרחה חולק באופן הבא: עבור התביעה למתן פס"ד הצהרתי (לפי
30 דרישת הנתבעים) - 100,000 ₪ + מע"מ; עבור הכנת בר"ל כנגד תביעת עמידר - 13,000
31 ₪; בגין הטיפול בתלונות למשטרה - 100,000 ₪; והיתרה כשכר בעד המכתבים לעמידר.
32

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 23. הנתבעים הכחישו את התמחור המפורט לעיל וטענו ששכה"ט נקבע באופן גלובלי.
2 לגישתם יש לדחות את כל טענות התובע בקשר לחלוקת שכה"ט לנושאי הטיפול השונים,
3 טענות שעלו לראשונה בעדותו והן חסרות בסיס.
4
5 24. עיון בראיות מלמד, שהצדדים עסקו בסוגיית שכה"ט עובר לחתימת ההסכם. התובע
6 צירף תכתובת ווטסאפ ענפה בינו לבין הנתבעת (מוצג 5 לתיק המוצגים מטעמו, להלן:
7 "ההתכתבות"). בהודעה מיום 15.12.20 שעה 10:26 כתבה הנתבעת: **"אני לא משלמת**
8 **יותר מ100000 + מעמ על פסק דין הצהרתי אין קשר לפילי יש טעויות"**. בהודעה משעה
9 10:38 השיב לה התובע: **"אם זה רק פסק דין ההצהרתי אין בעיה"**, ולאחר מכן בשעה
10 10:39 **"100 פלוס מעמ סבבה"** (עמ' 24-25 לתיק המוצגים).
11
12 25. בשים לב לעובדה שההסכם נחתם למחרת היום, לא ברור מדוע הסכמה זו לא באה לידי
13 ביטוי בו. עם זאת, ההתכתבות הנ"ל היא, לכל הפחות ראיה לכאורה, שלא נסתרה, לכך
14 שהצדדים סיכמו כי עבור התביעה לפס"ד הצהרתי יקבל התובע 100,000 ₪ + מע"מ.
15
16 26. התובע העיד, שתמחור שכה"ט עבור הגשת בקשת הרשות להגן, נעשה בהתאם למקובל
17 במשרדו: **"הבר"ל היה במחיר מאוד נמוך. תיקים כאלה אנחנו לוקחים 20% פלוס מע"מ**
18 **מגובה התביעה כאשר מחצית תשולם מראש, כלומר על זה סיכמתי איתה 13,000 ₪**
19 **בתוספת מע"מ, זה לא כתוב"** (עמ' 11, שו' 24-26 לפרוט'). לא זו בלבד שאין תימוכין
20 בכתב לדברי התובע, קיימת ראיה לכאורה כנגדם. הנתבעת שלחה לתובע את המייל הבא:
21 **"קיבלת שכר על סך 360000 אלף שקל לייצג אותנו בתביעה כספית שעמידר הגישה**
22 **נגדנו בסדר דין מקוצר ואשר לא מצדיק את התשלום..."** (מוצג 8, עמ' 578 לתיק
23 המוצגים של התובע). לאחר מכן תיקנה את הסכום וכתבה 36,000 ₪. התובע לא תיקן,
24 בהודעה חוזרת, את הסכום שנקבה הנתבעת. הווה אומר, שלפחות הכתובים מצביעים על
25 כך שבגין הכנת והגשת בר"ל סוכם על שכ"ט בגובה 36,000 ₪ (משלא נאמר אחרת, בניגוד
26 להתכתבות על שכה"ט בתביעה לסעד הצהרתי, יש לראות את המחיר ככולל מע"מ).
27
28 27. המסקנה היא, כי לאחר הפחתת הסכומים הנ"ל מתוך שכה"ט החוזי (234,000 ₪),
29 נותרים 81,000 ₪ (כולל מע"מ). מסקנה זו איננה עולה בקנה אחד עם טענת התובע
30 לסיכום בסך 100,000 ₪ עבור הגשת התלונות והליווי בחקירות המשטרה, ובוודאי לא עם
31 יתרה נוספת בגין מכתבים לעמידר ולמשרד השיכון. יתר על כן, אני מתקשה לקבל טענת
32 התובע כי הנתבעים הסכימו לשלם לו שכר טרחה בגובה 100,000 ₪ לשם הגשת תלונה
33 למשטרה והדרכתם טרם גביית הודעותיהם. על פניו, אם נשווה את ההשקעה הרבה מאד
34 הנדרשת לשם הגשת תביעה לסעד הצהרתי וניהול הליך מלא בבית משפט, להשקעה

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 פחותה מכך הנדרשת לשם הכנת ומסירת תלונה בכתב למשטרה, הרי בלתי סביר בעליל
2 ששני השירותים יזכו את התובע בשכר טרחה זהה, או דומה.
3
4 28. לא בכדי נקבע, אפוא, בהלכה הפסוקה, הכלל המחייב עורך דין לערוך הסכם שכר טרחה
5 ברור ומפורש, ביחס לכל ענין לשמו נשכרו שירותיו. הסכם שכר טרחה שאינו מפורט,
6 מפורש או ברור דיו, פועל לחובת עורך הדין, לא רק בהיותו מנסח ההסכם, אלא בעיקר
7 לאור הכלל האמור, הדורש מעורך דין מידה גבוהה, מעל לרגיל, של נאמנות ומסירות
8 ללקוח, על מנת שהאחרון ידע היטב בגין מה הוא משלם (וראו: ע"א 8854/06 חיים
9 קורפו, עו"ד נ' משה סורוצקין).
- 10
11 29. על יסוד האמור לעיל, טענת הנתבעים - כי הצדדים לא סיכמו מפורשות את גובה שכר
12 הטרחה בגין כל אחד ואחד מנושאי הטיפול (למעט לעניין הגשת הבר"ל והתביעה לסעד
13 הצהרתי) - מקובלת עלי, ומניחה את דעתי יותר, מכפי החלוקה הנטענת ע"י התובע.
- 14 הייצוג וטיבו
15
16 30. אין חולק שהתובע לא העניק לנתבעים את מלוא השירות המשפטי שנכלל בהסכם. טרם
17 אדרש לטיב הייצוג שניתן, ראוי להסיט מן הדרך את נושאי הייצוג שלא טופלו על ידו
18 כלל.
- 19 בקשת רשות להגן
20
21 31. כאמור, התובע התחייב להגיש בשם הנתבעים בקשת רשות להגן, בתביעה הכספית
22 שהגישה נגדם עמידר. ברם, טרם שהכין והגיש בקשה כאמור, והגם שהמועד להגשתה
23 חלף-עבר, התביעה נמחקה מחוסר מעש, בשל מחדל התובעת (עמידר). מחיקת התביעה
24 פטרה את הנתבעים מהצורך בהגשת בר"ל. התובע לא נדרש, אם כן, להכנת והגשת בר"ל
25 נוכח שינוי הנסיבות.
- 26
27 32. אליבא התובע, השיהוי בהגשת בר"ל (טרם המחיקה בהיעדר מעש) נבע מכך שהנתבעים
28 לא שלחו אליו את המסמכים הנדרשים, אלא באיחור ניכר, ולמעשה בלילה האחרון עובר
29 למועד החוקי להגשת הבקשה. לשיטת התובע, הדעת איננה נותנת שניתן היה להכין
30 ולהגיש בקשה ראויה בסד זמנים זה, קל וחומר נוכח כמות המסמכים האדירה שקיבל.
31
32 33. בנוסף, סמוך לאחר קבלת המסמכים מהנתבעים, התקבלה התראה טרם מחיקת התביעה
33 מחוסר מעש. לגרסת התובע, מטעמים טקטיים ובתיאום מוחלט עם הנתבעים, הוחלט
34 שלא להגיש את הבקשה, אלא להמתין לתגובת עמידר להתראה. משזו לא הגיעה, כפי

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שצפה התובע, הרי שהצורך להגיש הבקשה התבטל. התובע הוסיף וטען, שמדובר בתוצאה
2 אולטימטיבית עבור הנתבעים, הא ראייה שהנתבעת הודתה לו על התוצאה.
3
4 34. הנתבעים טענו, מנגד, שהתובע מעולם לא סיכם איתם כי לא תוגש בר"ל. מעבר לכך טענו
5 כי אינם עורכי דין ואינם מבינים את המשמעות של "מחיקה מחוסר מעש". לגרסתם,
6 התובע הציג את המחיקה כהישג משמעותי שהשיג בתיק, הגם שבפועל לא עשה דבר, ואף
7 לא טרח לעדכן אותם בפרט זה.
8
9 35. עיון בראיות מעלה, כי לא זו בלבד שהתובע לא עשה ולא טרח, להכין ולהגיש בקשת רשות
10 להגן, הרי גם הטעה ביודעין את הנתבעים כשהוא מציג בפניהם מצג שווא, לפיו מחיקת
11 התביעה היא פרי מוצלח של מלאכתו. אם לא די בכך, הרי שהעובדות מגלות כי התובע
12 התרשל בתפקידו כעורך דין התרשל רבתי, שאך במקרה, בשל אזלת ידה של עמידר, לא
13 גרמה לנתבעים נזק רב. ובמה דברים אמורים?
14
15
16 36. עיון בכתבי הטענות בתיק תביעת עמידר (ת.א 28102-11-20) מלמד, כי ביום 13.12.20
17 (שלושה ימים לפני חתימת ההסכם), הגישו הנתבעים בקשה להארכת מועד להגשת בר"ל,
18 בטענה שהתביעה לא נמסרה לידם כדין. בו ביום ניתנה החלטה בבקשתם, והם נצטוו
19 להגיש בר"ל עד 11.1.21.
20
21 37. אכן, כטענת התובע, ערב קודם למועד האחרון, החל מהשעה 20:00, שלחה הנתבעת
22 לתובע מכתבים רבים מאד בדוא"ל, ול-18 מהם צורפו מסמכים שונים. בעדותה בבית
23 המשפט, הסבירה הנתבעת, שכל המסמכים אשר צורפו כאמור, נמסרו לידי התובע, זמן
24 רב קודם לכן קודם לכן, בעותקים קשיחים. ברם, התובע דרש ממנה לסרוק את
25 המסמכים ולהעבירם אליו בקבצים אלקטרוניים (עמ' 18, שו' 16-27 לפרוט'). עדות
26 הנתבעת לא הופרכה, הגם שהתובע הכחיש את הדברים.
27
28 38. אליבא גרסת התובע, הנתבעים התמהמהו בהעברת המסמכים הנוגעים לעניינם עד שעות
29 לפני המועד האחרון להגשת הבר"ל. אם הדברים נכונים, כיצד התובע - כעורך-דין
30 המודע, או למצער אמור להיות מודע, להשלכות איחור בהגשת הגנה - לא פנה אל
31 הנתבעים, מאז קבלת הייצוג ב-16.12.20 ועד קבלת המסמכים בדוא"ל, ודרש את החומר
32 הדרוש לו? כיצד לא הביא ולא הדגיש בפניהם, את האפשרות החמורה של מתן פסק דין
33 נגדם בהיעדר הגנה? האמנם סבר התובע, כי האחריות היא על הנתבעים לבדם?
34

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 39. מאחר וסברה זו היא חריגה וקיצונית, הרי שסביר יותר להניח, שגרסת הנתבעת היא
2 הנכונה והאמת היא, שכל המסמכים נמסרו לתובע סמוך לקבלת הייצוג. אלא, שבשל
3 ריבוי המסמכים, לא מצא לו התובע את הזמן לעיין בהם, לערוך בהם סדר, למיינס בין
4 טפל ועיקר יחסית לסוגיה המונחת לפניו, ולכן "ברגע האחרון" נזכר לדרוש מהנתבעת
5 להעבירם אליו בצורה אלקטרונית, כאילו דרשתו זו ממנה תסיר מעליו את האחריות על
6 אי הכנת הבר"ל והגשתה.
- 7
8 40. יתר על כן, התובע לא טרח להגיש לבית המשפט בקשה להארכת המועד להגשת הבקשה,
9 על אף הסיכון הכרוך בכך, מבחינת האפשרות להחמיץ את מועד ההגשה, וחמור מזאת,
10 הסיכון במתן פסק דין בהיעדר הגנה כנגד הנתבעים. בקשה להארכת המועד הייתה
11 אמורה להיות מוגשת, כמקובל וכנדרש מעורכי דין מיומנים, לפחות מספר ימים טרם
12 חלוף המועד שנקבע להגשה, שלא לומר יותר מכך.
- 13
14 41. והנה, עיון בתיק תביעת עמידר מעלה, שלא זו בלבד שלא הוגשה בקשה להארכת המועד,
15 גם הבר"ל עצמה לא הוגשה, גם ימים רבים לאחר שהחומרים כבר נשלחו אלקטרונית
16 והגיעו אל התובע. כאמור, המועד שנקבע להגשה היה 11.1.21. חלפו עברו לא פחות מ- 17
17 יום ובר"ל, או בקשה להארכת מועד, לא הוגשו. רק ביום 28.1.21 נשלחה לעמידר התראה
18 טרם מחיקה מחוסר מעש. בכל יום ויום, מהלך אותם 17 ימים, העמיד התובע את
19 הנתבעים בסיכון חוזר ונשנה למתן פסק דין בהיעדר הגנה.
- 20
21 42. במבחן התוצאה – התרשלה גם עמידר, לא ביקשה פסק דין בהיעדר הגנה והתעלמה
22 מההתראה. מכאן, שהתביעה נמחקה בהיעדר מעש מצד עמידר, ולא בשל פעולה כלשהי
23 של התובע, אשר התרשל לאורך כל הדרך, ולא טרח לפעול, ולו לפעולה הפשוטה והזמינה
24 יחסית, של הגשת בקשה להארכת מועד.
- 25
26 43. מה רבה תעוזתו של התובע, שלאחר כל זאת הניח לנתבעים להאמין כי ייצוגו אותם,
27 וייצוגו בלבד, הוא הוא שהביא לסילוק התביעה ולסגירת התיק. אני נותנת אמון מלא
28 בנתבעים שכך הוצגו הדברים בפניהם, ויותר מכך – לא הועמדו על האבחנה המשפטית
29 בין "מחיקה" לבין "דחייה", ועל האפשרות העומדת לעמידר להגיש התביעה מחדש.
- 30
31 44. ואם באמון אין די, אזי התכתובת מוכיחה (ראו הודעת התובע לנתבעת מיום 30.3.21
32 בשעה 14:00 שם הודיע שהתביעה נמחקה אך לא הסביר כי מחיקת התביעה, בניגוד
33 לדחייתה, מאפשרת לעמידר להגישה מחדש). פניויה של הנתבעת אל התובע בוטצאפ,
34 אף הן מוכיחות. כשגילתה הנתבעת את דבר אי הגשת הבר"ל, התרעמה וכתבה שתביעת
35 עמידר צריכה הייתה להידחות לגופה ולא מטעמי חוסר מעש (עמ' 574-573 לתיק

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המוצגים של התובע). בביהמ"ש העידה: "... וגם לא הבנתי מה זה נקרא מחיקה מחוסר
2 מעש. אתה הגדיר את זה כהישג משפטי מאוד גדול" (עמ' 19, שו' 22-23).
- 3
- 4 45. ראיות אלה רק מחזקות את חוסר האמינות המוחלט של התובע, שעה שהעיד כי בעצה
5 אחת עם הנתבעים הוחלט שלא להגיש את הבר"ל ולהמתין להיעדר תגובת עמידר. עולה
6 מהן שהנתבעת כלל לא הייתה מודעת לסיכון בו העמיד אותה התובע, והאמינה באמונה
7 שלמה בדבריו, כי עלה בידו להביא לסילוק תביעת עמידר. הנתבעת העידה שמעולם לא
8 סוכם על שיהיו טקטי (עמ' 19, שו' 11-16 לפרוט').
- 9
- 10 46. סיכום בין עו"ד ללקוח, שלא לפעול עפ"י התקנות או לפי החלטת בימ"ש, אם יש כזו
11 בנמצא, אך סביר שתהא לה עדות בכתב. בעדות התובע ניכרה התחמקות ממענה ישיר
12 לחסר ראייתי: "אני לא צריך להראות לך כי היא (=הסכמת הנתבעים לאי הגשת בר"ל,
13 י.א.) הייתה בעל פה, ניתן לראות את האישור בהודעה שגב' פדלון שלחה שהתביעה
14 נמחקה, לא הייתה לה שום טרזניה, שום טענה, אמרה תודה והטרזניות האלה בהקשר
15 הבר"ל הופיעו בשלב יותר מאוחר" (עמ' 8, שו' 32-35 לפרוט').
- 16
- 17 47. אינני מאמינה כלל לדברי התובע שבעצה אחת עם הנתבעים ומטעמים טקטיים, הוחלט
18 שלא להגיש בר"ל. אין כל תיעוד לאותו סיכום נטען עם הלקוחות, והוא לא הוזכר במילה,
19 לא בהתכתבויות ולא בתחלופת מיילים. הדעת נותנת שאף לקוח לא היה מוכן לטול את
20 הסיכון שמא עמידר תפעל בהתאם להתראה ותבקש נגדו פסק דין. סביר הרבה יותר בעיני
21 שהתובע הסתיר מהנתבעים את מצב הדברים לאשורו, הסתיר מהם את אזלת ידו ואת
22 חוסר המעש שהוא עצמו נקט, ואת העובדה כי נטל עבורם, שלא בטובתם, את הסיכון
23 שינתן פס"ד לחובתם.
- 24
- 25 48. לא ברור מדוע התובע, שאותה עת כבר נטל לידי סכום לא מבוטל משכה"ט שדרש (ואף
26 יותר מכפי שהוסכם עבור הגשת הבר"ל), לא עשה דבר וחצי דבר למען מרשיו. הפתרונים
27 לתובע, שתחת מתן הסבר ולו קלוש, או תחת נטילת אחריות למחדליו הנ"ל, בחר להטיל
28 את הרפש בלקוחותיו ולהאשימם בהעברת מסמכים באיחור ניכר. ועל כך נאמר – טול
29 קורה מבין עיניך.
- 30
- 31 49. התובע, כמי שהתיימר לדעת כל, טען ש"כפי שצפה" עמידר לא הגיבה להתראה. הכיצד
32 יכול היה התובע לנחש או לשער שעמידר תתרשל? התובע לא הציג כל תשתית עובדתית
33 או ראייתית, שתוביל למסקנה, כי היה יסוד סביר להניח שעמידר תתעלם מההתראה ולא
34 תעתור למתן פסק דין נגד מרשיו.
- 35

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

1 50. האמור לעיל סותם את הגולל בפני טענת התובע לפיה אי הגשת הבר"ל נבעה ממחדל
2 הנתבעים, או מטעמים טקטיים כביכול. התובע לא זכאי, איפוא, לשכר טרחה כלשהו בגין
3 הגשת בר"ל, עבודה שלא ביצע מעולם.

הגשת תלונות בשם הנתבעים וליווי בחקירה

4
5
6 51. כאמור, הצדדים חלוקים בנושא טיב הטיפול של התובע בתלונות למשטרה ובליווי
7 הנתבעים בחקירה. אליבא התובע, הגיש תלונה בכתב שהופנתה לגורם בכיר במשטרה,
8 ואף שוחח טלפונית מספר פעמים עם גורמים בכירים נוספים, ועם השוטרים שטיפלו
9 ישירות בתלונה. לדידו, רק נוכח מעורבותו, החלה המשטרה בחקירה ממשית של
10 התלונות. כאמור, הנתבעים טוענים שטיפלו בנושא בעצמם, ואילו התובע לא עשה דבר
11 לקידום הטיפול בתלונה. ההיפך הוא הנכון, התערבותו גרמה להעברת החקירה מיחידת
12 להב 443, למפלג ההונאה בעכו, בניגוד לרצונם ולכוונתם המקורית.

13
14 52. לטעמי, לא יכולה להיות מחלוקת כי התובע פעל בנושא התלונה. ביום 23.5.21 שלח
15 ליחידת להב 443 תלונה בכתב (מוצג 13) וביום 13.6.21 נענה שהתלונה התקבלה והועברה
16 לבחינת הגורמים המתאימים (מוצג 16). כחודש לאחר מכן שלח התובע תזכורת וקיבל
17 אותו מענה (מוצג 17). בחלוף חודש נוסף, שלח התובע "המשך תלונה", לאחר פגישה
18 שנערכה עם הנתבע, שעניינה מסמכים חדשים, המחזקים לכאורה את תלונת הנתבעים
19 (מוצגים 13, 16-17 ו-19 לתיק מוצגי התובע).

20
21 53. לצד זאת, אין עדות בכתב לזימון הנתבעים לחקירה ביחידה הנ"ל, או ביחידות אחרות,
22 בעניין תלונתם. אף אין עדות כתובה לשיחות שערך התובע, לדבריו, עם גורמים במשטרה,
23 ביחידה זו או אחרת. התובע בחר שלא לזמן שוטרים או קציני משטרה להעיד מטעמו,
24 והדברים אומרים דרשני.

25
26 54. מאחר והנתבעים לא זומנו להיחקר בעניין תלונתם, הרי שהתובע לא הכין אותם לחקירה
27 בנושא. לאור האמור, זכאי התובע לשכר טרחה, ההולם את שעות עבודתו לצורך הכנת
28 התלונה והתוספת לה, ובגין מכתב התזכורת, כמו גם הפגישה שנערכה עם הנתבע לפני
29 שנשלח "המשך תלונה". ברי, כי הדעת איננה נותנת שמדובר בסך 100,000 ₪ כגישת
30 התובע, אף לא על פי אומדן גבוה מהמקובל.

31
32 55. אין חולק שהנתבעים זומנו לחקירה במשטרה על תלונה שהוגשה נגדם. הם מודים כי פנו
33 לתובע בבקשת סיוע, אך הוא עמד על כך שהכנה לחקירה זו אינה מנויה בין נושאי הייצוג

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בהסכם. התובע דורש בתביעתו דנא תוספת לשכה"ט בגובה 2,400 ש. הנתבעים כופרים
2 בדרישתו וטוענים כי טיפלו בעניין בכוחות עצמם.
3
4 56. עיון בהתכתבויות מעלה את התמונה הבאה: ביום 5.1.21 בשעה 17:21 הודיעה הנתבעת
5 לתובע על זימון לחקירה בתחנת המשטרה בחדרה, והתובע זימן את הנתבעים לפגישה
6 ביום המחרת שעה 11:00. מלבד הודעה נוספת, כי יגיעו ב- 11:20, לא נמשכה ההתכתבות
7 בעניין, ולא ברור אם הפגישה נערכה בפועל.
8
9 57. ביום 11.2.21, בשעה 22:42 כתבה הנתבעת לתובע: **"לאחר שדחינו את החקירה מנסיבות**
10 **קורונה ביום ראשון הקרוב אנחנו מוזמנים לחקירה שנדחתה"**. המסקנה העולה מהודעה
11 זו היא, שהנתבעים לא נחקרו במועד אליו זומנו, אלא ביקשו לדחות את החקירה בשל
12 הקורונה. אליבא הנתבעים, התובע הנחה אותם להודיע כי חלו בקורונה על מנת
13 שחקירתם תדחה.
14
15 58. המסקנה היא, שהצורך להכין את הנתבעים לקראת הזימון הראשון לחקירה, התייתר.
16
17 59. לקראת הזימון הבא (יום ראשון הקרוב שלאחר 11.2.21 הוא 14.2.21), הוסכם שהכנת
18 הנתבעים לחקרה תבוצע טלפונית (כעולה מהודעת הנתבעת מ- 12.2.21 בשעה 10:31).
19 מכאן חלוקים הצדדים אם נעשתה הכנה כזו.
20
21 60. לפי הודעות מ- 15.2.21 בשעה 20:31-29:20, הנתבעת עסקה בתלונה בכוחות עצמה
22 והביאה, לשיטתה, לסגירת תיק החקירה: **"בינתיים אני מטפלת בתיק של המשטרה**
23 **בעצמי ללא עזרתך... בגלל תלונה שהוגשה כתוצאה מכך שהמתלוננת הסתירה את**
24 **זכויות החכירה...היום אני דאגתי שישגרו נגדי את התיק במשטרה"**. על כך חזרה
25 הנתבעת בבית המשפט, כי התובע מעולם לא הכין את הנתבעים לחקירה משטרית (עמ'
26 29, שו' 11-20 לפרוט').
27
28 61. התובע הגיב, בזמן אמת להודעות הנ"ל, וטען שהוא נותן ייעוץ, מחוץ למסגרת ההסכם:
29 **"...אני נותן יעוץ שלא קשור להתחייבות שלי לשניכם ואת לא מעריכה...סיימנו השיחה**
30 **אמש לאחר שנתתי היעוץ ואז את אומרת שלא חזרתי. להכין אתכם לחקירה כשלא**
31 **קשורה להתחייבות שלי"** (הודעות מ- 15.2.21 20:41 ו- 16.2.21 07:30).
32
33 62. האמור, במצטבר, מעלה שהתובע טיפל בענייני הנתבעים מול המשטרה, בהגשת תלונות
34 בכתב ושיחות טלפוניות עמם, ליעץ בעניין החקירה אליה זומנו, הקשורה בתלונה נפרדת
35 שהוגשה נגדם (ככל הנראה ע"י עמידר) שאמנם קשורה במסכת הסכסוך בינם לבין
36 עמידר, אך יעוץ זה לא נכלל בגדרי ההסכם.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

1
2 63. לצד זאת, הגם שהתובע טוען כי נפגש עם הנתבע להכינו לחקירה זו, אין תיעוד למפגשים
3 בפועל. נראה כי הצדדים ניסו לתאם פגישה ובסופו של דבר הייעוץ ניתן טלפונית, לפחות
4 כפי העולה מהודעת התובע כי ערב קודם ל- 15.2.21 שוחח טלפונית עם הנתבעת בנושא.
5 עילת סגירת תיק המשטרה נותרה עלומה (איש מהצדדים לא הביא ראיה). יכול
6 והנתבעים נחקרו בפועל ב- 14.2.21 (המועד אליו זומנו) וכתוצאה מכך נסגרת התיק (באין
7 ראיות או אין אשמה), ויכול שיעוץ שנתן התובע לנתבעת טלפונית באותו ערב, הביא לידי
8 כך שעלה בידה להביא לסגירת התיק ביום המחרת.

9
10 64. מכל מקום, אני מוצאת שהתובע זכאי לשכ"ט עבור זמנו ביעוץ לנתבעים בקשר לחקירה
11 בתלונה שהוגשה נגדם. אני אף סבורה כי שכה"ט שדרש בתביעתו לעניין זה (התלונה
12 שאינה קשורה להסכם) בסך 2,400 ₪ סביר בנסיבות העניין, ועליו יש להוסיף מע"מ כדין.

הגשת תביעה למתן פסק דין הצהרתי

13
14
15 65. אין חולק שהתובע הגיש בשם הנתבעים, לבית המשפט המחוזי הנכבד בחיפה, תביעה נגד
16 עידר, לפסק דין הצהרתי. אף אין חולק כי התביעה נמחקה על הסף, תוך חיוב הנתבעים
17 בהוצאות משפט בסך 2,000 ₪ (התביעה – מוצג 12, וההחלטה – מוצג 32). לכן טענו
18 הנתבעים כי התובע לא ביצע עבודתו כראוי, התרשל בתפקידו, והם זכאים להשבת כספם.

19
20 66. מידת חוסר המקצועיות שהפגין התובע בהגשת התביעה, עולה בבירור מעיון מעמיק
21 בהחלטת כב' ביהמ"ש. על פניו עולים חוסר הבנה בסיסי בסוגיה, וטעויות משפטיות הן
22 בסוג ההליך שנבחר, הן במהות הסעד שהתבקש והן בערכאה שנבחרה. אם לא די בזה –
23 עילת התביעה כולה נעדרת בסיס משפטי, כך שגם אם היה ההליך נמשך ולא נמחק על
24 הסף – לא היו הנתבעים שתביעתם תתקבל.

25
26 67. לשם הבנת מלוא התמונה - ראוי לפרט מעט את הרקע: כנגד הנתבעים הוגשה, ע"י
27 עמידר, תביעת פינוי לבית משפט השלום בחדרה. בית המשפט קיבל את התביעה וציווה
28 על הנתבעים לפנות את הנכס. ערעורים שהוגשו על פסק הדין, הן לבית המשפט המחוזי
29 והן לבית המשפט העליון, נדחו. הנתבעים סברו שעמידר זכתה לפסק הדין במרמה (בין
30 היתר נוכח זיוף מסמכים) ולשם תיקון העוול שנגרם להם, לשיטתם, פנו אל התובע.

31
32 68. כאמור, עמידר הגישה נגד הנתבעים גם תביעה כספית, אותה תביעה שנמחקה בהיעדר
33 מעש מבלי שהתובע הגיש בקשת רשות להגן, כמפורט לעיל.
34

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 69. התובע ערך תביעה לבית המשפט המחוזי, ובה טען: "לאור העובדה כי מדובר ברכוש
2 העותרים, מתבקש בית המשפט ליתן פסק דין הצהרתי, ולפיו הזכויות בנכס המצוי
3 ברחוב זמיר 87, בפרדס חנה-כרכור, בקרקע הידועה כגוש 10119, חלקה 87, תת חלקה ב',
4 שייכות לעותרים" (סע' 31 לכתב התביעה). הוא הוסיף: "בהתאמה מתבקש בית המשפט
5 הנכבד, להורות על לשכת המקרקעין, לתקן את הטעות ולבצע רישום נכון של זכויות
6 החכירה במקרקעין השייכים לעותרים" (סע' 35 לכתב התביעה).
- 7
8 70. הנה נלמד, כי מתוך טעות מהותית ויסודית בהבנת המטריה המשפטית, ומתוך היעדר
9 בדיקה, או למצער בדיקה בלתי יסודית ורשלנית של התובע את המסמכים, בחר לטעון
10 לזכויות קניין, שעה שברור כשמש, שאין לנתבעים זכות קניין כלשהי בנכס.
- 11
12 71. התובע לא שת לבו לזכויות הקניין הקבועות בחוק המקרקעין, וטען בכתב התביעה, כי
13 לנתבעים זכויות קנייניות בנכס, אף ביקש כי בית המשפט יורה לרשם המקרקעין לרשום
14 אותן בספריו. הכל, שעה שהנתבעים אוחזים בזכויות אובליגטוריות גרידא, מכוח חוזה
15 שכירות בינם לבין עמידר (כפי שציין בסע' 8 לכתב התביעה).
- 16
17 72. בית המשפט המחוזי עמד בהחלטתו על הטעות הנ"ל, וכתב: "הנה כי כן המדובר בתביעה
18 לסעד הצהרתי בדבר זכויות קנייניות של התובעים במקרקעין... אלא שבתביעה לא מוצגת
19 כל תשתית עובדתית אשר אם תוכח, תקים זכות לסעד זה: ...בין אם כוונת התובעים לכך
20 שהוכרה זכאותם לדיור ציבורי בהתאם לתנאי הסף ולפיכך קיבלו אישור מהנתבעת
21 להתגורר... ובין אם כוונתם לדיירות מוגנת, בכל מקרה אין בכך עילה לסעד הצהרתי
22 הנתבע". ועוד הוסיף בית המשפט: "...ולא הוצגה כל עילה המאפשרת קביעה כי התובעים
23 רכשו או קיבלו זכויות קנייניות בנכס... ואולם, לכל אורך התביעה הודו למעשה כי זכותם
24 הנתבעת, בין אם לשכירות, בין אם לדיור ציבורי, ובין אם לדיור מוגן, יונקת מזכות
25 הבעלים – הנתבעת (וראה בסעיף 23 לתביעה...לדיירים מוגנים מטעם עמידר)".
- 26
27 73. ראוי להדגיש: זכויות במקרקעין נקבעות לפי חוק המקרקעין. הזכות להחזיק בנכס
28 מקרקעין, אינה זכות בעלות. במקרה של הנתבעים, בין אם זכותם הנתבעת להחזיק
29 בדירה היא זכות שכירות רגילה (לפי הסכם בין בעל דירה לבין דייר), בין אם זכותם
30 להחזיק נובעת מחוק הדיור הציבורי (שאף היא שכירות בדמי שכירות סוציאליים), ובין
31 אם היא מסווגת כשכירות מוגנת, לפי חוק הגנת הדייר – בעלות אין להם, אלא זכות
32 אובליגטורית בלבד, שאינה מקנה עילה לסעד הצהרתי בדבר בעלות ואף לא זכות
33 להירשם כחוכרים של הדירה. בכך טעה התובע בהכנת התביעה, טעות יסודית ביישום
34 הוראות הדין על המקרה, והביא למחיקתה באין עילה.
35

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

74. יתר על כן, הנסיבות מלמדות כי תכלית הנתבעים הייתה להביא לביטול פסק הדין לפינוי, מחמת שניתן במרמה, אליבא דעתם. בית המשפט המחוזי עמד גם על כך בהחלטתו: "אלא שהתביעה שבפני כלל אינה תביעה לביטול פסק דין מחמת תרמית, אלא תביעה לסעד הצהרתי לעניין זכויות במקרקעין. אילו היה מדובר בתביעה לביטול פסק דין, הסעד היה צריך להיות מוגדר כך והיא אף הייתה אמורה להיות מוגשת לערכאה שנתנה את פסק הדין". משמע, התובע לא רק שטען לעילה לא קיימת, והגדיר את הסעד בצורה שגויה, הגדיל והגיש את ההליך בערכאה לא נכונה, ובהליך לא נכון.
75. למעשה, תחת הגשת תביעה לסעד הצהרתי על זכות קנין לבית המשפט המחוזי, היה עליו להגיש תביעה לביטול פסק דין לבית משפט השלום בחדרה, כתביעה נפרדת לתביעת הפינוי. ערוץ תביעה זה נקבע בהלכה הפסוקה זה מכבר. גם על כך עמד בית המשפט המחוזי בהחלטתו והפנה לע"א 417/89 ולע"א 3788/10 ואף לספרו של זוסמן ולספרו של גורן (ספרים העוסקים בפרוצדורה האזרחית – י.א.ב.). עסקינן בכללים משפטיים מוכרים וידועים, שעל כל עורך דין סביר להכיר ולדעת.
76. שתי תשובות השיב התובע לטענת הנתבעים בדבר עבודתו הרשלנית והבלתי מקצועית בהגשת התביעה לסעד הצהרתי: האחת - "למרות שהובהרו לנתבעים הנתביים האפשריים להגשת התביעה מלכתחילה, וזה הנתבי שבחרו לאחר שהובהרו להם הסיכונים והסיכויים". כלומר, לפי עמדת התובע, הנתבעים, לקוחותיו, הם שבחרו בנתבי התביעה השגוי. התובע עמד על טענתו זו גם בעדותו בבית המשפט (עמ' 12, שו' 20-23 לפרוט). הנתבעים הכחישו את הדבר, וטענו כי התובע לא נתן להם מספר אפשרויות לבחירה, אלא מלכתחילה כיוון להגשת תביעה לסעד הצהרתי (עדות הנתבעת בעמ' 22 שו' 1-3 לפרוט).
77. השנייה – "...עברו על התביעה, אישרו את נוסחה כפי שנכתבה בהסתמך על דבריהם, ולקחו עימם את העותקים הפיזיים, על מנת להגישה לבית המשפט ולעמידר", קרי הנתבעים אחראיים על נוסח התביעה. התובע הדגיש, כי התביעה הוגשה כפי שהוגשה על בסיס המצג העובדתי שהציגו הנתבעים ועל בסיס המסמכים שהגישו.
78. תשובות התובע אינן מקובלות עלי, לשון המעטה. טענתו הראשונה של התובע קורסת מתוך עצמה, לאור תוכן מסמך שיצא תחת ידיו. אליבא התובע, מדובר בתרשומת שערך בזמן אמת, בה ריכז את טענות הנתבעים, כפי שמסרו לו, פירט את המסמכים הדרושים שעל הנתבעים להמציא לו, ואת סיכום שכר הטרחה. באותו מסמך התובע עצמו ציין כי בשנת 1990 קיבלו הנתבעים זכאות לדירת עמידר, וכתב: "חווה לעניין הזה יש". עוד

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ציין, כי בשנת 1995 ביקשו הנתבעים לעבור לדירה אחרת ובקשתם אושרה בידי הוועדה
2 הארצית והוועדה העליונה. התובע ציין ברשימת המסמכים להמצאה גם את אישורי
3 הוועדות.
- 4
5 79. מסקנתי היא, אם כן, שגרסת הנתבעים, לפיה התובע ידע את מעמדם ביחס לדירה
6 מלכתחילה, הבין שהבעיה לשמה הגיעו אליו, היא מתן פסק הדין שניתן במרמה (כדעתם)
7 וקבע שההליך המתאים הוא תביעה לסעד הצהרתי, היא הגרסה הנכונה. חזקה על
8 התובע, שהעיד על עצמו כמי שעורך תיעוד לכל פרט בקשר עם הלקוחות, ובמיוחד
9 בפגישה הראשונה, שאם היה מציג לנתבעים דרכי פעולה שונות אפשריות, ומעמיד אותם
10 על היתרונות והחסרונות של כל אחת מהן, והם שבחרו באפשרות הסעד הצהרתי, היו
11 הדברים מקבלים ביטוי באותה תרשומת (המוכחשת כשלעצמה ע"י הנתבעים, שהעידו כי
12 לא רשם דבר).
- 13
14 80. אם לא די בזה, יומיים לאחר הפגישה, חתמו הצדדים על ההסכם, טרם שהתובע עיין
15 במסמכי הנתבעים. למרות זאת התובע, מנסח ההסכם, הגדיר את השירות המשפטי
16 כבקשה לפסק דין הצהרתי. דהיינו – התובע קבע את ההליך בו ינקוט, מבלי שבחן
17 אופציות נוספות, ועשה כן מבלי לעיין במסמכים, לרבות בפסק דינו של בית המשפט
18 בתביעת הפינוי.
- 19
20 81. לא מצאתי בהתכתבות בין הצדדים, וגם לא בתחלופת המיילים העניפה, תיעוד לכך
21 שהתובע העלה בפני הנתבעים אי אילו דרכי פעולה נוספות מלבד תביעה לסעד הצהרתי.
- 22
23
24 82. אף לו הייתה מתקבלת, עובדתית, עמדת התובע כי הציג לנתבעים מספר דרכי פעולה,
25 והיא לא, הרי שלא היה מקום להציג להם את האפשרות של תביעה לסעד הצהרתי,
26 משום שזהו אינו הכלי המשפטי הנכון, לטפל בבעיה שנוצרה. יותר מכך, לא זו בלבד שאין
27 זה הכלי הנכון, אלא גם מהות הסעד (כאילו הנתבעים קנו זכות בעלות/חכירה בנכס)
28 איננה המהות הנכונה. כלומר, אף אליבא גרסת התובע, דין טענתו להידחות.
- 29
30 83. אם לא די בכך, קבלת אישור הלקוח למהות ולנוסח כתב בי-דין, שנערך על ידי בא-כוחו,
31 אין בה כדי להפחית מאחריותו של עורך דין, אשר, בכל הכבוד, לא יכול להסתתר אחרי
32 גב לקוחותיו. ברי לכל, שאם הלקוח פונה לעו"ד ולא מנהל את ענייניו המשפטיים בכוחות
33 עצמו, מלמד הדבר על כך שנדרש "עין מקצועית" וטיפול מקצועי של מי שהידע המשפטי,
34 הניסיון והאימון נתון לו, להבדיל מהלקוח שאינו בקיא ברזי המשפט ובדיני הפרוצדורה.
35 אחרת, מה צורך יש לו ללקוח בעורך דינו?

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 84. על פניו נראה כי התובע עשה לו שיטה, להעביר כל כתב שערך לעיון ואישור הנתבעים, גם
3 לאחר שלדבריו נפגש עמם פעמים לא מעטות, וניהל עמם שיח רב, בעיקר בהתכתבות, אך
4 לא רק, טרם שהכין את כתבי הטענות או את התלונות למשטרה. אמנם, יכול הדבר
5 לעמוד לזכות עורך דין, שהוא מקפיד לשתף לקוחותיו בכל צעד ושעל במהלך הייצוג,
6 אולם, בשום מקרה, אין באישור הלקוח, כדי להוות מטריית הגנה לעורך הדין. בין היתר,
7 לא ברור מה הייתה התכלית, מלבד יידוע, בהעברת הבקשה לסילוק התביעה על הסף, אל
8 הנתבעים. התובע טען שביקש לקבל הערותיהם, אולם הוא מתעלם מכך שעיקר הבקשה
9 עמד על יסודות משפטיים – ומה ללקוחות ולזה?
10
11 85. גם בהליך דנא, לכל אורכו, התובע המשיך וטען כי מבחינתו הגשת התביעה לסעד
12 הצהרתי הייתה הדרך המתאימה והנכונה. התובע העיד: **"יש טענות של לקוחות שעולות**
13 **כמו למשל שהם בעלים של הדירה, וגם הטענה שיש מרמה ברישום ובהחלפת הנכסים,**
14 **ולכן עלה הנתבי של פס"ד הצהרתי. בהמשך כשהצטברו כל החומרים שכוללים את**
15 **כתבי הטענות בהליכים בבימ"ש שלום, התחדד יותר שהנתבי של פס"ד הצהרתי הוא**
16 **הנכון, והנתבי של ביטול פס"ד הוא לא הנכון כי זה כבר נידון בשלום ובמחוזי והטענה**
17 **היא לבעלות ולא לחזקה..."** (עמ' 12, שו' 29-34 לפרוט').
18
19 86. עמדה ברורה זו שהביע התובע, מתיישבת היטב עם עדות הנתבעת, לפיה התובע מסר להם
20 כי לא ניתן להגיש ביטול פסק דין מחמת מרמה בהליך אזרחי (עמ' 25, שו' 21-25).
21
22 87. שתי מסקנותיו הנ"ל של התובע, שגויות משפטית, כפי שהבהיר בית המשפט המחוזי
23 הנכבד, וכפי שתיארתי לעיל. אין לצפות מהלקוח שיהרהר או יערער אחר דברי עורך דינו,
24 בכל הקשור לדין. עורך הדין, והוא בלבד, אמון על ידיעת הדין והלקוח רשאי להסתמך
25 ולסמוך על בא-כוחו, שאם נטל הייצוג לידיו, אזי הוא בעל הידע, הניסיון והיכולת לייצגו
26 באופן המיטבי.
27
28 88. ראוי להוסיף, סעד לסילוק על הסף הינו סעד קיצוני שהשימוש בו הוא במשורה. עצם
29 סילוק התביעה על הסף, בהחלטה מפורטת ומנומקת, על כל היבטיה, מעיד כאלף מונים
30 על שגיאת התובע בבחירת ההליך, הסעד והערכאה. הגשת ההליך הנכון היא עניין בסיסי
31 שעל עורך הדין להיות בקיא בו. בענייננו לא מדובר בנתבי מבין מספר נתיבים אפשריים.
32 לפי החלטת בית המשפט שסילק את התביעה על הסף, עמדה לנתבעים דרך אחת - והיא
33 תביעה חדשה לביטול פסק הדין, מחמת אותה תרמית נטענת.
34

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

1 89. בעדותו, וגם בסיכומיו, ניסה התובע לשכנע כי הגשת בקשה לביטול פסק הדין איננה
2 הבקשה הנכונה ולא הייתה צולחת. זאת, על רקע העובדה שהנתבעים עצמם הגישו, לבית
3 המשפט שנתן את פסק הדין לפינוי, בקשה לביטול פסק דין, במסגרתה טענו טענותיהם
4 לזיוף ומרמה, ובית המשפט דחה בקשתם (עמ' 13, שו' 24-26 לפרוט'). התובע טען כי
5 משום כך, גם אם היה מגיש בשמם בקשה לביטול פסק הדין, היא הייתה נדחית. מכאן
6 שלא נגרם נזק לנתבעים.

7
8 90. ניסיונו הנ"ל של התובע הוא ניסיון עקר להימלט מאחריותו להליך הכושל בו נקט.
9 ראשית, לנתבעים נגרם נזק בדמות הוצאות משפט בסך 2,000 ₪; שנית, אין להשוות בין
10 בקשה המוגשת על ידי הלקוחות בעצמם, ללא ייצוג משפטי ראוי והולם, לבקשה המוגשת
11 בידי עורך דין באופן מקצועי ונכון. שלישית, התובע שוב שוקע לתוך טעותו בהבנת
12 המטריה כשהוא משוו בין בקשה לביטול פסק דין, לבין תביעה לביטול פסק דין. מדובר
13 בשני הליכים שאולי ושמותיהם דומים, אך הם שונים זה מזה לגמרי. בקשה לביטול פסק
14 דין ניתן להגיש באותו תיק, כאשר מדובר בפק דין שניתן בהיעדר, ותכליתה לחזור אל
15 ההליך מחמת שיש הצדקה לאי הגשת כתב הגנה, או לאי התייצבות. תביעה לביטול פסק
16 דין מוגשת כתביעה חדשה, נפרדת, שלא בתיק בו ניתן פסק הדין, ותכליתה להוכיח שפסק
17 הדין ניתן על יסוד מצג שווא, ורמייה. עו"ד מקצועי סביר אמור להכיר את ההבדל בין שני
18 ההליכים ולהתאים לנסיבות של לקוחותיו את ההליך הנכון. בכך כשל התובע.

19
20 91. התוצאה היא שהתובע התרשל בהגשת התביעה לסעד הצהרתי, כשמקור התרשלותו
21 בחוסר מקצועיות של ממש ובחוסר הבנת הסוגיה המשפטית אשר לפתחו. אוסיף, כי עו"ד
22 בנאיון, שהועסקה ע"י התובעים במועד הרלוונטי ושותפה להכנת התביעה לסעד הצהרתי,
23 הייתה חסרת ניסיון בתחום (עמ' 5 שו' 21-22 לפרוט') והייתה זו לה הפעם הראשונה
24 להכין תביעה מסוג זה. בנוסף, החלה לעבוד אצל התובעים בחודש אפריל 2021, חודש
25 בלבד לפני הכנת והגשת התביעה.

26
27 מכתבים לעמידר ו/או למשרד השיכון

28
29 92. אין חולק שהתובע לא שלח לעמידר או למשרד השיכון מכתבים. לפי ההסכם, התובע
30 יהיה זכאי לשכר טרחה בעד פניות לגורמים אלה בכתב. התובע הודה שלא פנה בכתב (עמ'
31 11, שו' 26-27 לפרו').

32
33
34

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

סיכום ביניים

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

93. בהתקבץ כל הנאמר לעיל, ביחס להיקף השירות שנתנו התובעים לנתבעים, ולטיבו, וביחס לשירות שלא ניתן כלל, אני מוצאת שהתובעים אינם זכאים שתביעתם, לקבלת יתרת שכר הטרחה המוסכם, תתקבל. לטעמי, הסכום ששילמו כשכר טרחה (174,000 ₪) עולה פי כמה וכמה על הסכום שעליהם לשלם, עבור הייצוג שקיבלו.

האם הנתבעים זכאים להשבת הסכום ששילמו לתובע

94. כאמור, הנתבעים מייחסים לתובע רשלנות רבתי בייצוגם, החל באי הגשת בקשת רשות להגן במועד, או בכלל, העמדתם בסיכון למתן פסק דין נגדם, עובר לטיפול כושל בתלונה למשטרה עד כדי העברת הנושא לטיפול ביחידת ההונאה במשטרת עכו, תחת ניהול החקירה ביחידת להב 443, וכלה בהכנת תביעת סרק למתן סעד הצהרתי, שנמחקה על הסף מחמת מחדלים וטעויות מקצועיות רבות. לשיטת הנתבעים קיים קשר סיבתי ברור ומוכח בין רשלנות התובע לנזקים שנגרמו להם.

95. הנתבעים טוענים כי התובע לא זכאי לקבל שכר טרחה בעד ייצוג לקוי וכושל, ועליו להשיב להם את כספם.

96. חובתו של עורך דין כלפי לקוחו מקורה בדין ובהסכם. על פי הדין, עורך דין חב חובת זהירות מוגברת כלפי הלקוח אותו הוא מייצג. עיקר חבותו נובע מהתחייבותו החוזית כלפי הלקוח.

97. בע"א 37/86 משה לוי נ' יצחק יחזקאל שרמן, מד(4) 446 (1990), נקבע:

"הבסיס העיקרי לחבותו של עורך-דין כלפי לקוחו הוא בסיס חוזי. בין עורך הדין לבין הלקוח קיים הסכם, לפיו מתחייב עורך הדין להגיש ללקוח שירותים על עריכת-דין, בתמורה לשכר-טרחה המשולם לו. הסכם זה מועלה לעתים על הכתב, ולעתים הוא מוצא ביטויו רק בדברים שבעל-פה... הבנה והתנאה מכללא בכל הסכם בין עורך-דין לבין לקוחו הן, כי לעורך הדין, המקבל על עצמו את ייצוג הלקוח, יש מידה נדרשת של ידע, מאומנות ומיומנות הנדרש במקצוע עריכת הדין, וכי מתחייב הוא להפעיל כישורים אלה לטובת עניינו של הלקוח...התרשלות בייצוג עניינו של הלקוח או הפרת אמונים ואי-יושר כלפי הלקוח עשויות לשמש עילה לתביעה בגין הפרת חוזה או בשל הפרת חובותיו כלפי לקוחו".

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

1 98. אולם בית המשפט מוסיף שם, כי בסיס נוסף לחיוב עורך-דין הוא נזיקי, ובמקרה
2 המתאים תקום ללקוח עילה נזיקית כלפי עורך-דינו, כשהעילה העיקרית בתביעה היא
3 רשלנות מקצועית. וכך נאמר:

4

5 "אותו סטנדרט מקצועי של מיומנות וזהירות מיושם הן במישור היחסים החוזיים שבין
6 עורך הדין ללקוחו והן לצורכי עילת הרשלנות בתביעות הלקוח כנגד עורך הדין... את
7 אמות המידה הראויות ואת הקריטריונים הנדרשים לעיצוב סטנדרט המיומנות
8 והזהירות האמורים ניתן לשאוב משני מקורות עיקריים: ראשית הדין, כפי שהתגבש
9 בהלכה באשר לרמת המיומנות והזהירות הנדרשת מבעל מקצוע כלפי מי שהוא חב חובה
10 כלפיו; ושנית - מהדין הספציפי, הקובע את נורמות ההתנהגות הראויות לעורך-דין
11 בתור שכזה. הכוונה היא לכללים המוצאים מקומם וביטויים בחוק לשכת עורכי הדין,
12 תשכ"א-1961, ובתקנות והכללים המסתעפים ממנו, ושעל פיהם עורך-דין שאינו
13 מקיימם, על אחת כמה וכמה אם הוא חוטא להם, עלול למצוא עצמו חב ללקוחו כמפר
14 חובה כלפיו או כמעוול כלפיו בעוולת הרשלנות" (שם בעמ' 462).

15

16 99. באותו עניין עמד בית המשפט על חלק מהחובות החלות על עורך-דין בעת שנטל על עצמו
17 את מלאכת ייצוג הלקוח, ואחזור לדון ברשימה לא סגורה זו, להלן.

18

19 100. בית המשפט דן לא פעם בשאלה מה נכנס תחת הגדרת התרשלות של עו"ד, וכך נידון
20 הנושא בע"א 7633/12 קבוצת גיאות בע"מ נ' גולדפרב לוי, ערן, מאירי, צפרייר ושות'
21 עורכי דין בע"מ (16.9.2014):

22

23 "סטנדרט ההתנהגות המצופה מעורך הדין אינו כשל אדם סביר. בעניין שטיל נקבע כי
24 על מנת לבחון אם התנהגותו של עורך הדין היא בגדר התרשלות, יש לבחון מהו סטנדרט
25 המיומנות והזהירות הנדרש מעורך הדין כלפי לקוחו (עניין שטיל, בעמ' 784 -
26 783). סטנדרט המיומנות והזהירות האמור נקבע לפי שני מקורות מרכזיים. האחד, הדין
27 כפי שהתגבש בהלכה באשר לרמות המיומנות והזהירות הנדרשת מבעל מקצוע כלפי מי
28 שהוא חב חובה כלפיו. השני, הדין הספציפי הנוגע לעורך הדין, קרי חוק לשכת עורכי
29 הדין, התשכ"א - 1961 (להלן: חוק לשכת עורכי הדין), והתקנות והכללים שהותקנו על
30 פיו, בהם נקבעו נורמות ההתנהגות הראויות לעורך דין (ע"א 37/86 לוי נ' שרמן, פ"ד
31 מד(4) 446, 461 (1990) (להלן: עניין שרמן); ראו לעניין זה גם: עניין שטיל, בעמ' 784-
32 783".

33

34

35

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 .101 עוד נקבע:
- 2 "אחת החובות הבסיסיות המוטלות על עורך דין בחוק לשכת עורכי הדין היא החובה
- 3 הקבועה בסעיף 54 ולפיה: "במילוי תפקידיו יפעל עורך דין לטובת שולחו בנאמנות
- 4 ובמסירות ויעזור לבית המשפט לעשות משפט". הוראה דומה קבועה גם בסעיף 2 לכללי
- 5 לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו – 1986... יסודה של חובה זו ביחסי
- 6 האמון המיוחדים המאפיינים את הקשר בין עורך הדין ללקוחו, ועל כך כתב בית משפט
- 7 זה:
- 8 "היחס שבין עורך דין ללקוחו מיוסד על אמון בלי מצרים. הלקוח הוא לרוב הדיוט
- 9 בענייני המקצוע, והוא סומך על עורך הדין כי ילחם לו באמונה וכי יגן על זכויותיו
- 10 במיטב כשרונו ויכולתו (ראו: על"א 9/55 עו"ד פלוני נ' יו"ר וחברי המועצה המשפטית,
- 11 פ"ד י 1720, 1730 (1956))."
- 12 ... ואולם בית משפט זה קבע כי ניתן לגזור מתוך חובות אלה אמות מידה ראויות לעיצוב
- 13 סטנדרט המיומנות והזהירות שיש לדרוש מעורך דין כלפי לקוחו גם במישור עולות
- 14 הרשלנות הנזיקית (עניין שרמן, בעמ' 462; ראו לעניין זה גם: גבריאל קלינג אתיקה
- 15 בעריכת דין 443-447 (2001) (להלן: קלינג). עוד נקבע כי סטנדרט המיומנות והזהירות
- 16 הנדרש נבדק בעיניו של עורך דין זהיר על בסיס מידע שניתן לייחס לעורך דין בקיא
- 17 ומיומן. הפסיקה עמדה על כך שרמת זהירות זו היא "רבה" וגבוהה יותר מאשר בעלי
- 18 מקצוע מיומנים אחרים (ראו: עניין שטיל, בעמ' 784; רע"א 2786/07 לופטיג נ' עו"ד בן
- 19 יעקב, פסקה ה' (11.11.2007))."
- 20
- 21 .102 כאמור לעיל בהרחבה, התובע לא נהג בעניינים של הנתבעים כעו"ד סביר. אני סבורה כי
- 22 הפר כלפיהם את החובות המיוחדות המוטלות עליו כעורך דין, עפ"י סעי' 54 לחוק לשכת
- 23 עורכי הדין, התרשל בתפקידו, לא עמד במועדים שנקבעו על ידי בית המשפט, לא ביצע
- 24 חלק מהעבודה שהתחייב לבצע, לא שיתף את הנתבעים בהחלטות הרות גורל מבחינתם,
- 25 לא עדכן אותם באופן הנכון והאמיתי בדבר ההחלטות שניתנו, ועוד. בנוסף, התובע הביע
- 26 חוסר ידע, הבנה ושליטה בהכנת והגשת תביעות לסעד הצהרתי, לא העמיק חקר
- 27 במסמכים שהעבירו לו הנתבעים, לא למד את העובדות בעניינים של הנתבעים לאשורן
- 28 והביע בתביעתו היעדר ידע רלוונטי בדין, המוכר היטב לעורכי דין סבירים העוסקים בדין
- 29 האזרחי (ברמת הפרוצדורה המתאימה לעניין), ולעורכי דין סבירים העוסקים בדיני קניין
- 30 (ברמה המהותית) – הכל כפי שבואר לעיל בפרוטרוט.
- 31
- 32 .103 בע"א 37/86 דלעיל, נקבע כי בין היתר על עורך דין שקיבל על עצמו ייצוג לקוח לעמוד
- 33 בסטנדרטים הבאים:

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 " (2) מעורך-דין, העושה מלאכתו למען לקוחו, נדרשת רמה מסוימת בכל הקשור לידיעת
2 החוק. אין לצפות שעורך-דין יידע את תוכנם של כל חוקי המדינה, אבל יש חוקים
3 שימושיים שהוא חייב לדעתם, בייחוד אותם החוקים הנוגעים לעניין שהוא מסכים לטפל
4 בו עבור לקוח.
- 5 (3) על עורך הדין לעמוד בלוח זמנים, והדברים אמורים הן בכל הקשור למגבלות זמן
6 שנקבעו בחוק והן בנוגע למגבלות זמן הקבועות כהוראות שנתן הלקוח לעורך-דינו. כך,
7 למשל, חייב עורך-דין לזהיר את לקוחו לגבי תקופת התיישנות של התביעה שבידו, ובמיוחד
8 כאשר קיימת תקופת התיישנות מיוחדת.
- 9
- 10 (4) על עורך הדין מוטלת החובה להכין כראוי את התביעה ולפעול בהתאם לסדרי הדין,
11 להופיע כנדרש בבתי המשפט ולנהל את הדיונים שם כראוי. כך, למשל, יחויב עורך-דין
12 ברשלנות, אם בשל רשלנותו לא הופיע עד מרכזי בפרשת התביעה ובשל כך הפסיד הלקוח
13 במשפט, או אם ייעץ ללקוח לגשת לערעור, בעוד אשר כל עורך-דין סביר היה קובע כי
14 במקרה זה אין סיכוי להצלחה.
- 15
- 16 (5) גם במתן ייעוץ משפטי ובפעילויות של עורך-דין מחוץ לכותלי בית המשפט מוטלת על
17 עורך-דין החובה כפי שהיה נוהג עורך-דין סביר העוסק באותו נושא ברמה סבירה. כך,
18 למשל, עורך-דין שעורך חוזה מכר ופינוי של דירה, יתשל, אם לא יבדוק את חוזה
19 השכירות כדי לעמוד על בעלי הזכויות בדירה ועל טיב זכויותיהם.
- 20
- 21 (6) עורך-דין חייב לפצות את לקוחו על נזק שנגרם לו בשל אי-מסירת עובדות ופרטים
22 רלוואנטיים, שהיו בידיעתו ושהוא נמנע מלמוסרם ללקוח. עורך-דין חייב להודיע ללקוחו
23 על מצב הדברים לאשורו, בכל הקשור להוראות החוק ולפסיקה החלות על מקרהו".
24 (עמ' 463-464 לפסה"ד).
- 25
- 26 104. הנה כי כן, על פי הדין הפר התובע את חובותיו כלפי הנתבעים, הן באי עמידה בלוחות
27 זמנים, אי הכרת הדין הרלוונטי, הכנת תביעה שאינה עומדת בדין המהותי או בדין
28 הפרוצדורלי וכו'. התובע טען בתצהירו, כי ביקש לזמן את הנתבעים למשרדו לשם שקילת
29 הגשת ערעור. כאמור, טען כי החלטת כב' בימ"ש המחוזי בדבר סילוק התביעה לסעד
30 הצהרתי על הסף שגויה בעיניו. כפי שציינתי לעיל, מסקנתו זו היא מסקנה שגויה וכוונת
31 התובע להמליץ בפני הנתבעים על ערעור היא כשלעצמה בעייתית, משום שסביר מאד,
32 לאור נימוקיה של כב' השופטת רבקה איזנברג ולאור האמור לעיל, שכל עו"ד סביר לא
33 היה ממליץ לערער.
- 34

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

105. זאת ועוד, כל המסמכים הנדרשים להבנת הסוגיה לאשורה, עמדו לפני התובע. הן מסמכים שקיבל מהנתבעת ב- 10.1.21 והן כתבי בית הדין בתביעה לפינוי, לרבות פסק דינו של כבי בימ"ש קמא (השופט יעקב גולדברג) ופסק דינו של כבי בימ"ש מחוזי (השופטים רון סוקול, מנחם רניאל וישראלה קראי-גירון). עיון באלה מעלה, כי לא היתה בידי התובע שום ראייה בכתב על זכויות הנתבעים בדירה ברח' הזמיר 87/2 ומכאן לא ברור מדוע בחר התובע לטעון בתביעה לסעד הצהרתי כי לנתבעים זכויות, על אחת כמה וכמה זכויות קניין שדינן להירשם על שם במרשם המקרקעין. יתר על כן, בפסק הדין של כבי ערכאת הערעור, הוזכרו דברי בימ"ש קמא כי בקשת הנתבעים לקבל תעודת זכאות לצורך רכישת הדירה, סורבה. ערכאת הערעור אף קבעה: "אין ספק שבמשך השנים ניהלו הצדדים משא ומתן מתמשך, במסגרתו נבדקה האפשרות להעביר את הדירה משכר לחכר, אך אין בכך כדי לשנות את תפיסת עמידר שהיתה ידועה היטב לפדלון כל העת, שפדלון אינם שוכרים כדין של הדירה אלא פולשים". ומה יותר מכך על מנת להבהיר כי הנתבעים מעולם לא רכשו זכויות קנין בדירה? בנסיבות אלה, ספק אם כל עו"ד סביר אחר, ולא דווקא העוסק בתחום המקרקעין או בתחום דיור ציבורי, היה פועל להגשת תביעה לסעד הצהרתי, ולו מפאת היעדר כל הוכחה, ולו ראשית הוכחה בכתב, להקניית זכות קנין לנתבעים.
106. לטעמי, כל אלו מעידים על קלות הראש בה נהג התובע עת נטל על עצמו את ייצוג הנתבעים, לרבות בנושא סבוך ומורכב, הכולל טענות כבדות משקל של מרמה וזיוף ע"י גופים ציבוריים. כאמור, עלו מהתנהלותו מחדלים רבים. ניכר היה שחיפש את הדרך הקלה, ולא את הדרך הראויה והנכונה מבחינה מקצועית לנהל את ההליכים בשם הנתבעים. אני סבור כי הטעויות שביצע התובע והמחדלים שביצע לאורך תקופת ההתקשרות, הינם מעבר לטעויות שבשיקול דעת אלא עולים כדי רשלנות מקצועית של ממש.
107. רשלנותו של התובע הינה הפרת ההסכם שבין הצדדים, ובין היתר הפרת אותו תנאי מכללא כי התובע יפעל במיומנות ובמקצועיות. משהפר התובע חובתו זו, הרי שבהתאם לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א – 1970, זכאים התובעים להשבת שכר הטרחה ששילמו לו בגין ההתחייבויות שלא קיים, או שקיים ברשלנות ושלא כראוי.
108. כאמור, התובע לא הגיש את הבר"ל, מבלי להודיע לתובעים על "דרך הפעולה" על אף שבהסכם התחייב להגיש בשם כתב הגנה כנגד תביעת עמידר. זו אף זו, התובע לא הבהיר לנתבעים את המשמעות האופרטיבית של מחיקת התביעה באין מעש, וגבה מהם את מלוא שכר הטרחה עבור "הגשת הבר"ל". לאור האמור, הרי שהנתבעים זכאים להשבת שכר הטרחה שנקבע לפעולה זו, בסך 36,000 ₪ (ראו סעי' 26 לעיל).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 109. הנתבעים זכאים אף להשבת מלוא שכר הטרחה ששילמו עבור הגשת התביעה לסעד
3 הצהרתי, בסך 117,000 ₪ כולל מע"מ. הנתבעים השקיעו ממיטב כספם עבור הגשת
4 תביעה שכלל לא הייתה צריכה להיות מוגשת כפי שהוגשה. בדרישתו לתמורה כה גבוהה,
5 בנה התובע אצל הנתבעים ציפייה כי התביעה תוגש באופן מקצועי, מהוקצע ומדויק. מה
6 רבה הייתה אכזבתם עת גילו שהתובע לא טרח לבחון בעיון את המסמכים, לברור את
7 ההליך, הסעד והערכאה הנכונים. נימוקים כבדי משקל אלה, מצדיקים להורות לתובע
8 להשיב לנתבעים את הסכום המלא ששילמו עבור הגשת התביעה לסעד הצהרתי.
9
10 110. לא נעלמה מעיניי עבודת התובע בהכנת והגשת התלונות למשטרה, הגם שלא ביצע את
11 מלוא המלאכה גם בעניין זה, משום שלא ליווה את הנתבעים לחקירות ולא הכין אותם
12 לקראתן. אני מקבלת את הטענה כי התובע וצוות משרדו השקיעו שעות עבודה בעיון
13 במסמכים הרבים מאד ששלחו הנתבעים, מיונם וברירת המוץ מן התבן וניסוח התלונות.
14 יצוין, כי הנתבעים עשו שימוש במסמכים אלה, כשצירפו אותם לאחת מבקשותיהם לבית
15 המשפט. ברם, אינני סבורה כי התובעים זכאים לשכר טרחה בגין הכנת התלונות העולה
16 על 10,000 ₪ בצירוף מע"מ.
17
18 111. התובע טען שיש לזכותו גם בשל הזמן הרב שהיה עליו להשקיע בתקשורת עם הנתבעים,
19 שהרבו לפנות אליו, לעיתים מדי יום ביומו, ואף מספר רב של פעמים באותו יום, בעיקר
20 בתכתובת ווטצאפ. כמו כן עבור הטיפול שהכביר שעות עבודה מרובות בגין המיילים
21 הרבים לעיפה ששלחו אליו הנתבעים. לשיטת התובע מדובר במסכת הטרדות וטרטורים
22 אינסופיים מצד הנתבעים, עד שנאלץ להורות להם לרכז את דבריהם ואת המידע שחיוני
23 בעיניהם בפנייה מרוכזת, תחת פניות מרובות. בנוסף, לדבריו, גם נציגי המשטרה עמם
24 שוחח בקשר לתלונה טענו שהנתבעים מטרידים אותם ישירות שוב ושוב וביקשו כי יחדלו
25 מכך (כזכור, אותם נציגים לא זומנו להעיד).
26
27 112. בכל הכבוד, לטעמי טענות התובע אינן מצדיקות פסיקת שכר טרחה נוסף. עורך דין
28 המקבל לטיפולו ארבעה עניינים עבור לקוח, שכולם סובבים סביב אותה פרשה ואותן
29 עובדות, ואשר דורש בגין טיפולו מאות אלפי שקלים, חזקה שלקח בחשבון את כמות
30 הנתונים, המסמכים והמידע שיעבירו אליו הלקוחות. אין לצפות מהלקוחות, שאינם
31 משפטנים, לזהות מבין כל הראיות שבידם, אלה שבכתב ואלה שלא (למשל – שיחות
32 מוקלטות) להיות בעלי הידע והניסיון למיין ולסווג אותן על פי נחיצותן להליכים השונים
33 (בין אם הליכים בבית משפט ובין אם הליכים מחוץ לו – כדוגמת התלונה למשטרה).
34 התקשורת הכתובה והלא כתובה עם הלקוחות היא חלק בלתי נפרד מלאכתו של עורך
35 הדין. התובע נקב בשכר טרחה גלובלי, מבלי לחלקו לפי שעות עבודה, לפי ישיבות עם

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

1 הלקוחות או ישיבות בבית המשפט, קל וחומר לא לפי מספר התכתובות בינו לבינם. הוא
2 אף לא טרח לפצל את שכר הטרחה לפי המשימות השונות שנטל על עצמו. משכך, אין
3 מקום לקבוע שכר טרחה עבור הזמן שהושקע בעיון בפניות הנתבעים בכתב, ומענה להן.
4
5 113. יתר על כן, איש לא מנע מהתובע לבוא עם הנתבעים בדברים, או לתת הודעה חד-צדדית
6 להפסקת הייצוג, כאשר חש כי האחרונים הגדישו את הסאה והם מרבים להטרידו יומם
7 וליל. במצב דברים כזה, מובן כי התובע היה צריך להחזיר לנתבעים את כספם, לפחות
8 מרביתו, בהתאם לשלב הפסקת הייצוג.

9
10 114. ברם, התובע פעל בדיוק להיפך, ואף עמד בתצהירו על כך שהמשיך לייצג ולפעול למען
11 הנתבעים נאמנה, כך לשיטתו, גם לאחר שלא פעלו כביכול לפי הוראותיו, לא שעו
12 לבקשתו לפנות בפנייה מרוכזת, ואף פנו לעורכי דין אחרים והשתמשו בשמו (סעי' 17-19
13 לתצהירו). אם אמנם שיקרה הנתבעת לתובע בעניין שיחתה עם עו"ד גאוי, ובכל זאת בחר
14 התובע להמשיך ולייצג את הנתבעים, על מה ילן?

15
16 115. סיכומם של דברים, הנתבעים זכאים להשבה בסך 159,492 ₪ (174,000 ₪ בהפחתת
17 12,400 + מע"מ).

לשון הרע

18
19
20 116. התובע מלין על לשון הרע שפרסמו הנתבעים בגנותו, בשלושה אירועים: האירוע הראשון
21 התרחש במשרדו ביום 24.10.21. נטען שהנתבעים הגיעו למקום נסערים מאוד והטיחו
22 בפני התובע, צוות משרדו ולקוחה ששהתה באותה עת במשרד, אמירות פוגעניות ביחס
23 לתובע ולאיכות עבודתו. כך למשל אמרו שתובע רשן ולא ראוי להיות עו"ד. לגרסת
24 התובע, רק הודעתו לנתבעים כי בדעתו להזמין את המשטרה, הפסיקה את ההתקפות
25 המילוליות של הנתבעים.

26
27 האירוע השני אירע יומיים לאחר מכן, כאשר הנתבעים צלצלו למשרד והנתבעת שוחחה
28 עם אחד העובדים, שהועסק בטרם התמחות. אליבא התובע, הנתבעת מסרה לעובד כי
29 בכוחה לפרסם מידע שגוי אודות התובע, ובכך לפגוע בסיכויי ההצלחה שלו בפוליטיקה,
30 משום שאינו אמין, ולא ראוי להיות פוליטיקאי או נבחר ציבור. התובע נכלל באותו זמן
31 ברשימת המועמדים בפריימריז בליכוד.

32
33 באירוע השלישי מימשה הנתבעת את איומה הנ"ל, התקשרה למספר לא מבוטל של פעילי
34 ליכוד, בעלי זכות הצבעה בפריימריז, והשחירה את פני התובע, באומרה כי התובע "עקץ
35 אותם" וגנב את כספם.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 117. בסיכומי התובע התווספו לפתע טענות לשני אירועים נוספים, בהם פרסמו הנתבעים
3 לכאורה לשון הרע נגד התובע. במקרה הראשון הגישה הנתבעת תלונה במשטרה, לפיה
4 התובע פעל בקנוניה עם משטרת ישראל, שתזמן את הנתבע לחקירה, ולגרום לו לחתום על
5 הסכם שכ"ט עם התובע. במקרה השני, לאחר הגשת כתבי הטענות בהליך דנא, התראינו
6 הנתבעים לכתבה שהתפרסמה בערוץ 12 והעלילו על התובע עלילות עושק ונטילת כספים,
7 מבלי שנתן לנתבעים שירות כלשהו. מקרים אלה לא הוזכרו בתביעה או בתצהירי
8 התביעה, מדובר בהרחבת חזית אסורה ללא נטילת רשות בית המשפט, ולא אדון בהם,
9 קל וחומר כאשר לנתבעים לא ניתנה הזדמנות להתמודד עימם בשלב הבאת הראיות. לא
10 היה מקום להרחבת היריעה לראשונה בסיכומים ובניגוד גמור לתקנות ולדין.
11
12 118. הנתבעים הכחישו באופן גורף את טענות התובע בדבר לשון הרע. לשיטתם, ההיפך הוא
13 הנכון, התובע הוא שעוול כלפיהם בלשון הרע. לגרסתם, כשהגיעו למשרדו לבקש את
14 כספם חזרה, התובע הוא שהוציא דיבתם רעה, צעק עליהם בפני הנוכחים במשרד, הציג
15 אותם כמשיגי גבול והודיע שיזמין את המשטרה.
16
17 119. טרם אבחן את מהות הפרסומים גופם, ואת השאלה האם עולים הם כדי לשון הרע על פי
18 דין, ונוכח הכחשת הנתבעים, נשאלת השאלה אם עלה בידי התובע להוכיח את עצם
19 קיומם. הבירור מעלה כי, למצער, התובע לא הוכיח את קיומו של האירוע השלישי.
20
21 120. התובע לא הביא ראיות על שיחות שערכה כביכול הנתבעת עם פעילי ליכוד, במהלכן
22 השמיצה אותו כנטען. במלוא הכבוד, עדותו של התובע בעניין זה, היא עדות שמועה
23 מובהקת, וככזו – פסולה. התובע העיד כי שמע מפי אחרים, על פעולותיה לכאורה של
24 הנתבעת כנגדו. מאחר והתובע לא היה עד ישיר לדברים (לא שמע במו אוזניו, לא ראה, לא
25 נכח כצד לשיחות) אין בכוחו להצביע על אמיתותם. אין מחלוקת שהתובע לא שמע את
26 דבריה לכאורה, ואין בידו ראיה כלשהי מפי מי שקלט באחד מחושיו את האמירות
27 המיוחסות לנתבעת.
28
29 121. משום מה, התובע לא הביא, ולו פעיל ליכוד אחד, שיעיד כי אכן קיבל שיחת טלפון
30 מהנתבעים או מי מהם, ולא הגיש ראיה בכתב, או הקלטה, המלמדת ששיחות מסוג זה
31 אמנם התרחשו בפועל. מכאן, שהתובע לא הרים את נטל הראייה והשכנוע להוכיח כי
32 הנתבעת הפיצה אודותיו לשון הרע, בפני פעילי הליכוד.
33
34 122. לאירוע הראשון – העידה מטעם התובע עו"ד ליוזה בנאיון, שעבדה במשרדו במועד
35 הרלבנטי, ונכחה במעמד הופעת הנתבעים במשרד. עו"ד בנאיון אישרה בתצהירה את

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הגעת הנתבעים למשרד ואת העובדה כי הרימו שם את קולם בנוכחות לקוחה אחרת.
2 אולם היא לא ציינה מה היה תוכן הדברים (בניגוד לדבריהם במפגש קודם עמם אותה
3 תיארה בפירוט). אליבא התובעים, הניסיון לזמן את הלקוחה שנכחה באירוע, לעדות
4 בבית המשפט לא צלח, בשל גילה המתקדם. גם התובע לא הזכיר בתצהירו את תוכן דברי
5 הנתבעים לאשורו, אלא הסתפק בטענות כוללניות כי הנתבעים הכפישו את שמו והביעו
6 אמירות פוגעניות ביחס לאיכות עבודתו (ללא פירוש המילים או הביטויים עצמם) ואיימו
7 עליו בדרישתם לקבל חזרה את הסכום החלקי מתוך שכר הטרחה ששילמו.
8
9 123. להוכחת האירוע השני, העיד העובד עמית זינגר, שהועסק כאמור בטרם התמחות. הלה
10 אימת בתצהירו את שיחת הטלפון עם הנתבעת ואת תוכנה, הגם שלא תיעד אותה.
11 בעדותו בבית המשפט זכר את השיחה הספציפית למרות שהיו שיחות מרובות עם
12 הנתבעת שאת תוכן לא זכר (עדותו בעמ' 4 שו' 16-5 לפרוט'). העד נימק כי את השיחה על
13 כשירות התובע ואמינותו זכר באופן מיוחד, משום שהתקיימה בתקופה בה התובע
14 התמודד לפריימריז. אני סבורה שניתן ליתן אמון בעדותו זו.
15
16 124. להבדיל מהנתבעים, שהינם בעלי עניין בתוצאת ההליך, העדים הנ"ל, שאינם מועסקים
17 עוד אצל התובעים, חסרי עניין בתוצאה, ועדותם אובייקטיבית יותר. אני קובעת איפוא
18 שקיומם של שני האירועים הנ"ל, הוכח בהתאם למאזן ההסתברות, אך בעוד שתוכן לשון
19 הרע הנתבעת באירוע השני הוכח, אין כך ביחס למהות האמירות שבוטאו לכאורה באירוע
20 הראשון. הנתבעים לא הכחישו כי דרשו מהתובע לקבל את החלק היחסי של שכר הטרחה
21 ששילמו לו לשווא, אך בין דרישה זו לבין פרסום לשון הרע המרחק רב.
22
23 125. האם עסקינן בלשון הרע, בפן המשפטי?
24
25 126. בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי קבע בית המשפט העליון את שלבי הניתוח של תביעת
26 לשון הרע (להלן: "פס"ד נודלמן"):
27
28 "מהלך הניתוח של טענת הפגיעה בשם הטוב, המולידה עוולה בניזיקין ומוזכה בפיצוי,
29 בנויה מארבעה שלבים. ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו
30 את המשמעות העולה ממנו, על פי אמנות המידה המקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו
31 יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על האמור "בין
32 שורותיו", כפי שמכלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר (סעיף 3 לחוק).
33 שנית, יש לבחון האם על פי משמעות זו, מהווים הדברים "לשון הרע" על פי סעיף 1 לחוק,
34 והאם אופן אמירתם מהווה "פרסום" כמשמעותו על פי מבחני סעיף 2 לחוק. בשלב
35 שלישי יש לבחון את תחולת ההגנות השונות על הפרסום על פי סעיפים 13 עד 15 לחוק,

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 אשר תחולת מי מהן עשויה לשלול את אחריותו של המפרסם לפרסום לשון הרע. גם שלב
2 זה עשוי לכלול רכיב המתייחס לפרשנות הביטוי ולסיווגו, למשל, כביטוי של עובדה או
3 ביטוי של דעה, לשם התאמתו להגנה הרלבנטית. בשלב הרביעי, אם ממלא הפרסום את
4 תנאי שלושת השלבים הקודמים, נבחנת שאלת הסעדים, ובתוכם שאלת הפיצוי הראוי
5 לתובע. על כל ארבעת השלבים חולש עקרון האיזון החוקתי בין הזכות לשם טוב
6 ולפרטיות לבין הזכות לחופש הביטוי (עניין אמר, שם; עניין הרציקוביץ', שם). איזון זה
7 טבוע עמוק במסגרת התנאים הסטטוטוריים שעוצבו בחוק הן לצורך בירור שאלת
8 האחריות, והן לצורך אומדן הנזק. איזון זה משפיע על פרשנות הוראות החוק ודרך
9 יישומו בכל הקשר".
- 10
- 11 127. הניתוח צריך להביא אפוא בחשבון את עיקרון חופש הביטוי מצד אחד, ואת חשיבות שמו
12 הטוב של אדם, מצד שני. בית המשפט העליון עמד על האיזון הנדרש בין הזכות לשם טוב
13 לבין חופש הביטוי (ראו: ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', נח(3) 558, (2004)),
14 ונקבע העיקרון – חופש הביטוי אינו חופש הביזוי.
- 15
- 16 128. על פי פס"ד נודלמן, יש לברר מהו הפירוש הסביר של הביטוי שפורסם, בהקשר
17 אובייקטיבי, הן על פי מובנם הפשוט של הדברים והן על פי המשמעות העולה "מבין
18 השורות". לפי הראיות שהובאו, הנתבעים אמרו על התובע כי אינו אמין, ולא ראוי להיות
19 פוליטיקאי או נבחר ציבור. אדם סביר הנחשף לביטויים מסוג זה, קל וחומר מי שמועסק
20 בידי מי שעליו נאמרים הדברים, ויודע כי מדובר באמירות של לקוחות המשרד, יבין בנקל
21 כי מיוחסות לתובע תכונות שליליות, של היעדר מהימנות וחוסר מקצועיות. לכן, בהתאם
22 למונח האובייקטיבי של הדברים, מדובר בדברים שעל פי פירושה הטבעי והמיידית, יובנו
23 ויקושרו בהיבט שלילי.
- 24
- 25 129. כאמור, הביטויים והאמירות של הנתבעים במועד הופעתם במשרד התובעים ב- 24.10.21
26 לא פורטו בכתב התביעה או בתצהירי התובע ועו"ד בנאיון. לכן, קיים קושי לבחון אותם,
27 בין אם בהיבט האובייקטיבי ובין אם בראי הגדרת לשון הרע בחוק. אולם, אם אניח
28 לצורך הענין כי הנתבעים השמיצו את התובע כעו"ד בלתי מקצועי, לא מהימן ושאינו
29 ראוי להיות עורך דין, אזי ברור כי מביטויים מסוג זה עולה משמעות שלילית ויחס שלילי
30 כלפי מי שעליו נאמרו הדברים.
- 31
- 32 130. כאמור, על פי פס"ד נודלמן, בשלב זה יש לבחון האם משמעות הביטויים, כפי שנקבעה
33 בשלב הראשון, עולה כדי "לשון הרע" כהגדרתה בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965
34 (להלן: "החוק"). בסעיף 1 לחוק לשון הרע מוגדרת כך:

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול – להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה
3 לשנאה, לבוז או ללעג מצדם; לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים
4 לו; לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או
5 במקצועו".
- 6
7 131. על פניו, דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת שהאמירות בהן מתויג התובע כרשלן ולא
8 מקצועי, כאדם לא אמין שלא ראוי לכהן בתפקיד ציבורי ולא מתאים למעמדו כעו"ד,
9 מקיים את תנאי סעיף 1(1) לחוק לפיו תיוג התובע כמתואר לעיל עשוי להשפילו ולבזותו,
10 וכן מקיים את תנאי סעיף קטן 1(3) כאשר פרסום כאמור עלול לפגוע במשלח ידו.
- 11
12 132. בפרט עלולים הדברים לפגוע בשמו הטוב של התובע כעורך-דין, ובמשלח ידו ופרנסתו,
13 כאשר האמירות הופנו אליו בתחום עיסוקו המקצועי, במשרדו, לעיני ולאוזני עובדיו
14 ולקוחה אחרת שלו.
- 15
16 133. לצד זאת, יש להביא בחשבון את הנסיבות הכוללות, שעשויות להשפיע על האופן בו
17 התקבלו הדברים ע"י עובדי המשרד, כאשר עסקינן בלקוחות שהתביעה שהוגשה בשמם
18 לא השיגה את תכליתה, נכשלה למעשה, על רקע מחדלים מקצועיים של בא-כוחם, ובשל
19 כך חויבו בהוצאות משפט. במצב דברים זה, הגיעו אל המשרד בעידנא דריתחא, כפי שאף
20 העידו התובע ועו"ד בנאיון. נסיבות אלה יש בהן כדי להשפיע על האופן בו מתרשם מי
21 שעיסוקו בתחום המשפטי מרצינות הדברים הנאמרים. מילים אחרות – אין דינו של מי
22 שאינו עוסק בתחום ועשוי לקבל את דברי הנתבעים כפשוטם ולהיות מושפע מהם. כל
23 לקוח של נותן שירות עשוי להיות מורתע מהלמשיך את הקשר עם נותן השירות, כשלקוח
24 אחר מגיע למקום העסק, ומטיח שבעל העסק אינו ישר ו/או מקצועי. שונים פני הדברים
25 כשמדובר בעו"ד, שנכונה להבין כי הדברים נאמרים במצוקה וכעס על התוצאה ולא
26 דווקא מושפעת מכך שנטען כלפי הקולגה שלה שאינו אמין או מקצועי. לעוה"ד כלים
27 אחרים להעריך אם יש בדברים ממש אם לאו. ודוק, עו"ד בנאיון טיפלה בתיק של
28 הנתבעים, באה עמם במגע קודם לאותו אירוע וכבר התרשמה מכך שזהו אופן התנהגותם
29 הרגיל. לאור האמור, בבחינת מכלול הנסיבות, הדברים, שאף לא פורשו בתוכן המלל גופו,
30 גם אם עולה כדי לשון הרע, הרי השפעתו נמוכה באופן יחסי, מאחר שנאמרו בפני קהל
31 שומעים שרובו "מהתחום", כאשר לא היה בדברים כדי להשפיע על יחסיהם עם התובע,
32 ואין עדות כי מי מהשומעים הפסיק התקשרותו עם התובע, או גרמו לפגיעה אחרת בו.
- 33
34 134. לעניין האירוע השני, הדברים נמסרו טלפונית לעובד שעבד אותה עת בטרם התמחות.
35 ניתן להסיק כי אינו מורגל במקרים כגון אלה. כך גם עלה מעדותו: "... זו הייתה שיחה

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לא שגרתית, לא כל יום מתקשרים למשרד ואומרים שאייל לא אמין" (עמ' 4, שו' 35
2 לפרוט').
- 3
4 135. סעיף 2 לחוק מגדיר מהו פרסום – "א) פרסום לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב
5 או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר. (ב) רואים כפרסום לשון
6 הרע, בלי למעט דרכי פרסום אחרות –(1) אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה
7 לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע; (2) אם הייתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי
8 הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע". שני האירועים הנ"ל מקיימים את יסודות הפרסום,
9 הם התבטאויות הנתבעים בעל-פה במשרד התובעים, והן האמירות בשיחה הטלפונית.
- 10
11 136. הנתבעים, שהכחישו המיוחס להם, לא התגוננו מפני עילת לשון הרע, באחת מעילות
12 ההגנה הקבועות בחוק. לצד זאת, ולאור האמור לעיל בדבר רשלנותו של התובע בייצוגם,
13 לפחות בהקשר לתביעה לעד הצהרתי, הרי אם אמרו שהתובע אינו מקצועי – אמת דיברו.
14
- 15 137. התובע עתר לפיצוי ללא הוכחת נזק, בסך 300,000 ₪, בגין שלושת האירועים הנ"ל,
16 כלומר ביקש פיצוי ברף הגבוה ביותר ביחס לכל פרסום ופרסום. כאמור, שוכנעתי כי לכל
17 היותר מדובר בשני אירועים בלבד, וביחס לאחד מהם זכאים הנתבעים ליהנות מהגנת
18 "אמת דיברתי", לפחות בכל הנוגע להתבטאויות בקשר לחוסר מקצועיותו של התובע.
19 מכל מקום, הנתבעים שניהם מחויבים בפיצוי בגין האירוע הראשון, אך הנתבעת לבדה
20 חייבת בפיצוי בגין האירוע השני.
- 21
22 138. בבואי לבחון את גובה הפיצוי אתחשב במספר פרמטרים: אופייה של הפגיעה ונסיבותיה;
23 מעמדם של הפוגע והנפגע; חומרת הפגיעה; תפוצת הפרסום; התנהגות הפוגע, התנהגות
24 הניזוק ומעמדו קודם לפרסום (ע"א (מחוזי-חיפה) 18100-01-09 יוסי כהן נ' חדווה
25 יחזקאלי (14.12.2009)).
- 26
27 139. לטעמי, יישום הקריטריונים הנ"ל על נסיבות המקרה מצדיק פיצוי ברף הנמוך, ואני
28 מעמידה אותו על סך 3,000 ₪ בשל האירוע הראשון, ועל סך 2,000 ₪ בגין האירוע השני.
29 יש לזכור כי מה שנאמר נותר בגדר משרד התובעים בלבד (למעט לקוחה אחת שלא העידה
30 והשפעת הפרסום עליה לא הוכחה).
- 31
32
33
34
35
36

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 45986-12-22 בסרגליק ואח' נ' פדלון ואח'

תיק חיצוני:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

סיכום

140. בהתקבץ כל הנאמר לעיל, התוצאות הן:

א. תביעת התובעים להשלמת שכר הטרחה שלא שולם, לפיצוי בגין עגמת נפש ולהוצאות משפט נדחית. התובעים ישאו, יחד ולחוד, בהוצאות משפט ויוסיפו עליהן שכ"ט עו"ד בסך 15,000 ₪.

ב. התביעה לפיצוי בגין לשון הרע מתקבלת בחלקה. הנתבעים ישלמו לתובעים פיצוי בסך 3,000 ₪. הנתבעת לבדה תוסיף ותשלם להם פיצוי בסך 2,000 ₪. סכומי פיצוי אלה נקבעו בהתאם לערכם היום ולא ישאו הפרשי הצמדה וריבית. כמו כן, בגין לשון הרע, הנתבעים ישאו בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, בסך 1,500 ₪.

ג. התביעה שכנגד מתקבלת בחלקה. על התובעים יחד ולחוד, להחזיר לנתבעים מתוך סכום שכר הטרחה שקיבלו סך 159,492 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין, מיום שקיבלו סכום זה ועד ליום השבתו בפועל. בנוסף, ישלמו לנתבעים הוצאות משפט וכן שכ"ט עו"ד בסך 15,000 ₪.

ד. הסכומים שעל הנתבעים לשלם לתובעים לפי סעי' קטן ב' לעיל, יקוזזו (כסכומי קרן בלבד) מהסכומים שעל התובעים לשלם להם, כאמור בסעי' קטנים א' ו- ג' לעיל.

ניתן היום, א' אלול תשפ"ד, 04 ספטמבר 2024, בהעדר.

יפעת אונגר ביטון, שופטת